

РЕШЕНИЕ

№ 7489

гр. София, 07.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 07.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **3700** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ./

Образувано е след отмяна на Решение № 2939/ 07. 05. 2021 г., постановено по адм. дело № 1506/2020 г. по описа на Административен съд - София град и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда със задължителни указания, дадени с Решение № 3661/18. 04. 2022 г., постановено по адм. дело № 8078/2021 г. по описа на ВАС.

Предмет на разглеждане в настоящото съдебно производство е жалбата на „Рувел 05“ ООД срещу Заповед № РВТ18-РД09-125 от 19. 10. 2018 г. на кмета на Столична община, район „В.“ в частта относно имоти с идентификатори № 68134.1935.2209 и № 68134.1935.2210.

В жалбата се излагат подробни аргументи за незаконосъобразност на оспорвания акт, като се иска неговата отмяна. В съдебното заседание оспорващото дружество се представлява от адв. Б., която поддържа жалбата и моли за отмяна на заповедта.

Ответникът – кметът на Столична община, район „В.“ се представлява от юрк. Т., която излага аргументи за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Заинтересованата страна - „Трейдфарма“ ЕООД в писмена молба, депозирана от адв. М., моли жалбата да бъде отхвърлена.

Административен съд - София град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК във вр. чл. 144 от АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

Административното производство е образувано по заявление с вх. № РВТ16-ТД26-669/15. 03. 2016 г. от „Трейдфарма“ ЕООД с искане за предприемане на необходимите мерки по реда на чл. 192 и чл. 193 ЗУТ за учредяване право на преминаване и право на прокарване на техническа инфраструктура през част от конкретно посочени имоти, сред които имотите на „Рувел 05“ ООД с идентификатор № 68134.1935.2209 и № 68134.1935.2210, от които ще бъдат засегнати площи съответно 100 кв.м. и 14 кв.м. Обосновано е с проект за изграждане на улични съоръжения - уличен канал Ф300 и Ф500 от СКО на имоти с идентификатори № 68134.1935.1293, № 68134.1935.2106 и № 68134.1935.2107 по КККР на [населено място], район „В.“, отредени за УПИ IX-451а и УПИ XVI-450, кв. 11, местност „Г. глава“, през о.т. 253 - о.т. 213а - о.т. 215, о.т. 216, о.т. 149, о.т. 48 до съществуваща РШ1, след о.т. 48. Общата площ на сервитута е 586 кв.м. и ширина от 2.50м.

Заинтересованата страна „Трейдфарма“ ЕООД е собственик на ПИ с идентификатор № 68134.1935.2106, съгласно нотариален акт № 12, том VI, рег. № 16087, дело № 887 от 07.08.2013 г. Към заявлението е приложена декларация по чл. 193 ЗУТ от управителя на дружеството, в която е посочено, че не е постигнато съгласие със собствениците на имоти, през които следва да премине трасето на проектирания и инвестиран проект за право на прокарване на отклонение от общите мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура – уличен канал. Декларирано е, че друго техническо решение е явно икономически нецелесъобразно. Прокарването не влошавало условията на застрояване, не се препятствал установеният начин на трайно ползване и не се засягали разрешени строежи и съществуващи сгради. Изготвена е и експертна оценка за определяне на пазарната стойност на правото на прокарване от лицензиран оценител.

Представено е и мотивирано предложение, изготвено от инж. Ш. за отводняване на УПИ IX-451а и УПИ XVI-450 от кв.11, местност „Г. глава“, което е било прието на проведен технически съвет на „Софийска вода“ АД /писмо изх. № ТУ-2543/07. 08. 2015 г./

Във връзка със заявлението е изготвено становище от главния инженер на Столична община, район „В.“, с което е предложено да се учреди право на прокарване на отклонения от общите мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура през чужди ПИ с идентификатор № 68134.1935.1115, № 68134.1935.1012, № 68134.1935.2208, № 68134.1935.2209 и № 68134.1935.2210 за изграждане на улични съоръжения, елементи от техническата инфраструктура – уличен канал Ф300 и Ф500 от СКО за УПИ XVI-450 от кв. 11 по плана на местност „Г. глава“, през о.т. 253 – о.т. 213а - о.т. 215 - о.т. 216 - о.т. 149 - о.т. 48 до съществуваща РШ1, след о.т. 48.

Оспорващото дружество „Рувел 05“ ООД е собственик на имоти с идентификатор № 68134.1935.2209 и № 68134.1935.2210, съгласно нотариален акт № 149, том III, рег. № 4794, дело № 387/2014 г.

Със заповед № РВТ16-РД91-63/23. 08. 2016 г. на кмета на Столична община, район „В.“ е определена комисия по чл. 210 от ЗУТ, която да разглежда внесена документация по чл. 190 - 194 от ЗУТ, като се произнася относно издаване на заповед

за съответното право на преминаване, да изисква и разглежда оценки от лицензирани вещи лица относно сумите за обезщетения, да се произнася за реда на обезщетяване на правоимащите.

Комисията е провела заседание, обективирано в протокол № 12/03. 10. 2016 г., като е взела решение да предложи на кмета да издаде заповед, с която да учреди право на прокарване на отклонения от общите мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура през имоти с идентификатори № 68134.1935.1115, № 68134.1935.1012, № 68134.1935.2208, № 68134.1935.2209 и № 68134.1935.2210 за изграждане на улични съоръжения, елементи от техническата инфраструктура – уличен канал, за захранване на имоти № 68134.1935.1293, № 68134.1935.2106 и № 68134.1935.2107. Указано е прокарването да се осъществи съгласно приложената скица-предложение. Определено е и обезщетение, което да бъде изплатено на собствениците на засегнатите имоти, като за имот с идентификатор № 68134.1935.2209 за засегнати 100 кв. м. е определена сумата от 7 140 лв., а за имот № 68134.1935.2210 за засегнатата площ от 14 кв.м. определеното обезщетение е в размер на 1 000 лв.

„Рувел 05“ ООД е оспорило пред АССГ този протокол, за което е образувано адм. дело № 894/2017 г. по описа на 31 състав. С решение № 2592/19. 04. 2017 г., решението на комисията по чл. 210 от ЗУТ, отразено в Протокол № 12/03. 10. 2016 г., е изменено, като е увеличена стойността на обезщетението за учредяване на право на прокарване на отклонения от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, като за ПИ с идентификатор № 68134.1935.2209 е определена сумата от 7 560 лв., а за ПИ с идентификатор № 68134.1935.2210 е определена сумата от 1 058.40 лв. Решението е влязло в сила на 12. 05. 2017 г.

Във връзка с влязлото в сила решение, на заявителя „Трайдфарма“ ЕООД е дадено указание да преведе по банкова сметка на Столична община определено обезщетение, за изпълнението на което е представено платежно нареждане от № 900848/17. 09. 2018 г.

С оспорената по настоящото дело Заповед № РВТ18-РД09-125/19. 10. 2018 г. кметът на Столична община, район „В.“ е учредил право на прокарване на отклонения от общите мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура през ПИ с идентификатор № 68134.1935.2209 и № 68134.1935.2210, собственост на „Рувел 05“ ООД, за изграждане на улични съоръжения, елементи на техническата инфраструктура - уличен канал Ф300 и Ф500 от СКО на имоти с идентификатори № 68134.1935.1293, № 68134.1935.2106 и № 68134.1935.2107 по КККР на [населено място], район „В.“, отредени за УПИ IX-451a и УПИ XVI-450, кв. 11, местност „Г. глава“, през о.т. 253 - о.т. 213a - о.т. 215 - о.т. 216 - о.т. 149 - о.т. 48 до съществуваща РШ1, след о.т. 48.

Определено е заплащане на еднократно обезщетение в размер на 7 560 лв. за собственика на ПИ с идентификатор № 68134.1935.2209 и сумата от 1 058.40 лв. за собственика на ПИ с идентификатор № 68134.1935.2210.

При първоначалното разглеждане на делото е допуснато и изготвено експертно заключение, от което се установява следното:

Съгласно одобрената кадастралната карта имот с идентификатор № 680134.1935.2209 е с площ 1 842 кв.м и начин на трайно ползване – ниско застрояване /до 10 м./. По действащия ПУП имотът е отреден за УПИ I - за детско заведение от кв. 13 и съгласно ОУП на СО попада в устройствена зона „Жм2” – жилищна зона с

малкоетажно застрояване с допълнителни специфични изисквания. Част от имот с идентификатор № 680134.1935.2209 попада в улична регулация от о.т. 213а - о.т. 215а - о.т. 215 /северната граница - [улица]/.

Имот с идентификатор № 680134.1935.2210 е с площ 320 кв.м. и начин на трайно ползване – ниско застрояване /с височина до 10м/. Съгласно действащия ПУП този имот попада в улична регулация от о.т. 253 – о.т. 254 / [улица]/, като малка част от него попада в УПИ I – за детско заведение, кв. 13.

При извършения оглед на място вещото лице е установило, че имотите не са застроени, предвидените с регулационния план улици не са реализирани, както и няма данни за приложена улична регулация.

Трасето на сервитута през о.т. 253 - о.т. 213а - о.т. 215 - о.т. 216 - о.т. 149 - о.т. 48 до съществуваща РШ след о.т. 48 попада в улична регулация по ПУП – ПР на местност „ж.к. Г. глава”, район „В.“, одобрен със Заповед № РД-09-50-264/27. 05. 1997г. на главния архитект на С., потвърдена с Решение № 85 по Протокол № 56/06. 08. 2003 г. на СОС.

Предвиденото трасе за изграждане на улични съоръжения, елементи на техническата инфраструктура – уличен канал Ф300 и Ф500 е съобразено с действащата улична регулация. Изменението на приетия идеен проект, част „Канализация“ за м. „Г. глава” се състои в „обръщане на профил 83 по [улица]между о.т. 253 и о.т. 254 към [улица]в о.т. 254”, с което не се променя трасето на канализационната мрежа, която е предвидена в рамките на уличната регулация с приетия идеен проект. Съобразявайки горните констатации, вещото лице Б. е посочило, че предложеното техническо решение е икономически целесъобразно.

За отводняването на УПИ IX-451а и УПИ X.-450 от кв. 11 по приетия идеен проект за канализация на м. „Г. глава” е предвидено отводняването на имотите да стане с включване към [улица]в о.т. 251. Съобразявайки наличието на приет идеен проект, съдържащ различно решение от предложеното проектно решение, във връзка с което е издадена обжалваната заповед, може да се заключи, е обоснован извод, че има и друго целесъобразно техническо решение за отводняване на процесните имоти.

Отразено в експертизата е още, че преминаването на мрежите на техническата инфраструктура е извън УПИ I - за детско заведение от кв. 13, поради което не се препятства използването му съобразно предвижданията на плана. С действащия план имот с идентификатор № 68134.1935.2210 почти изцяло попада в улица, като за него не е предвиден самостоятелен УПИ.

Трасето на мрежите на техническата инфраструктура – уличен канал Ф300 и Ф500 от СКО е предвидено да преминава в рамките на уличната регулация, с което не се засягат урегулирани поземлени имоти и не се нарушава използването им по предназначение. Имот с идентификатор № 68134.1935.2209 след отнемане на 100 кв.м. остава с площ 1 742 кв.м., а имот с идентификатор № 68134.1935.2210 след отнемане на 14 кв.м. остава с площ 306 кв.м.

С учредяване правото на прокарване на отклонението не се променят условията за застрояване по действащия ПУП за УПИ I - за детско заведение от кв. 13, в който попада имот с идентификатор № 68134.1935.2209.

Учреденото право на преминаване и право на прокарване на мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура не препятства начина на трайно ползване на имот с идентификатор № 68134.1935.2209, тъй като същите не ограничават достъпа до него. Полагането на мрежите на техническата инфраструктура е предвидено да стане

подземно. Вторият имот с идентификатор № 68134.1935.2210 е с НТП – ниско застрояване, той също не е застроен и прокарването на мрежи на техническата инфраструктура не пречи начина му на ползване.

При първоначалното разглеждане на делото е изготвено и прието експертно заключение на вещото лице Е. В., според която уличен канал Ф300 и Ф500 представлява отклонение от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура по см. на § 5 т. 32 от ДР на ЗУТ. Съществуващата РШ1 е компонент от съществуващ канал - главен колектор III, като отклоненията от/до РШ1, така както е проектирано, представлява именно отклонение от общи мрежи и съоръжения. Главен колектор III по [улица] е изграден и въведен в експлоатация до [улица], където се намира РШ1. Направен е извод, че процесното съоръжение представлява отклонение до/от главен колектор III.

Това експертно заключение е оспорено от процесуалния представител на „Рувел 05“ ЕООД, като по негово искане е допусната повторна СТЕ, изготвена от вещото лице С. Т. Я.. Според него уличният канал Ф300 и Ф500 представлява общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура. Канализацията преминава по [улица] с дължина 51.60м., [улица] с дължина от 136.30м., [улица] с дължина от 77.50м. до съществуващата РШ1. Според обясненията на вещото лице уличният канал е продължение на съществуващата канализационна система и става част от нея.

Предвид задължителните указания, дадени с Решение № 3661/18. 04. 2022 г., постановено по адм. дело № 8078/2021 г. по описа на ВАС, при повторното разглеждане на делото е назначена тройна съдебно-техническа експертиза, от чието заключение се установява, че процесният уличен канал Ф300 и Ф500, предмет на Заповед № РВТ18-РД09-125 от 19. 10. 2018 г. на кмета на Столична община, район „В.“, представлява отклонение от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура. Заключение е подписано с особено мнение от вещото лице Я., което е посочило, че предвиденият за изграждане уличен канал представлява обща мрежа и съоръжение на техническата инфраструктура.

При така установено от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното: Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна срещу индивидуален административен акт по чл. 214, т. 2 от ЗУТ и в преклузивния 14-дневен срок за оспорване.

При преценка на нейната основателност, съдът съобрази следното:

Оспорваната Заповед № РВТ18-РД09-125 от 19. 10. 2018 г. е издадена от компетентен административен орган – кметът на Столична община, район „В.“, съгласно т. 5.9. от Заповед № СОА17-РД-09-622/19. 06. 2017 г. на кмета на Столична община.

Обжалваният административен акт е в съответствие с изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК - изложени са фактически и правни основания за издаването му, индивидуализирани са недвижимите имоти, през които преминава сервитутът, засегнатите площи от тях, както и дължимото на собствениците им обезщетение. По отношение на размера на същото за „Рувел 05“ ООД е определен на базата на влязло в законна сила Решение № 2592/19. 04. 2017 г. по адм. дело № 894/2017 г. на АССГ, II-ро отделение, 31 състав и този въпрос не подлежи на пререшаване, по аргумент от чл. 299, ал. 1 от ГПК.

В хода на протеклото административно производство не са допуснати нарушения на процедурните правила от категорията на съществените, които да са ограничили

правото на защита на оспорващия и да са го препятствали да я упражни в пълен обем. Административният орган е изяснил релевантните за случая факти и обстоятелства и е извършил проверка на приетите доказателства. Не се нарушени чл. 34, чл. 35 и чл. 36 от АПК. След като на страната е била гарантирана възможността за участие в производството, се налага разбирането, че органът е осигурил начин и способ за организиране и провеждане на защитата на засегнатите права и интереси.

В административното производство е била назначена комисия, която да разгледа документите, възложена е оценка на сервитута, изготвено е становище от главния архитект на Столична община, район „В.“. Оценката на сервитута е изготвена от лицензиран специалист, а за своята работа комисията е съставила протокол № 12/03. 10. 2016 г., в който е отразила изводите, до които е стигнала въз основа на направените констатации. Посочила е и сумите, които следва да бъдат изплатени на собствениците на служещите имоти. Спазена е разпоредбата на чл. 193, ал. 8 от ЗУТ, като учреденото право е било оценено в производство по чл. 210 от ЗУТ. Протоколът от работата на комисията е съобщен на заинтересованите страни, конкретно на жалбоподателя, който е упражнил правото си на жалба срещу него. Установява се от събраните доказателства, че по адм. дело № 894/2017 г. по описа на АССГ е постановено решение № 2592/19. 04. 2017 г., с което жалбата на „Рувел 05“ ООД против решение на комисията по чл. 210 от ЗУТ, обективизирано в Протокол № 12/03. 10. 2016 г., утвърден от кмета на Столична община, район „В.“, в частта му, с която е прието становището на гл. архитект относно учредяване право на прокарване на отклонения от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура и е предложено на кмета да издаде заповед по чл. 193 от ЗУТ, е оставена без разглеждане, като е прекратено производството по делото в тази му част. В останалата част относно дължимото обезщетение е увеличена неговата стойност, като за ПИ с идентификатор № 68134.1935.2209 е определена сумата от 7 560 лева, а за ПИ с идентификатор № 68134.1935.2210 е определена сумата от 1 058.40 лева. Същите суми са посочени и в обжалвания административен акт.

Оспорваната заповед е издадена и в съответствие с приложимите материално-правни разпоредби.

Съгласно чл. 193, ал. 1 от ЗУТ правото на прокарване на отклонения от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура през чужди имоти се учредява с писмен договор между собствениците на поземлените имоти с нотариална заверка на подписите. Определение за общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура се съдържа в § 5, т. 32 от ДР на ЗУТ и това са мрежите и съоръженията до общите контролно-измервателни уреди в недвижимите имоти, включително разпределителни устройства.

По отношение на въпроса дали процесният обект - уличен канал Ф300 и Ф500 представлява отклонение от общите мрежи и съоръжения или е обща мрежа/съоръжение, съдът се довери на заключението на вещото лице В., както и на заключението на изготвената в настоящото съдебно производство тройна съдебно техническа експертиза /с изключение на особеното мнение на вещото лице Я./, от което се установява, че процесното съоръжение представлява отклонение от общите мрежи и съоръжения. Този извод напълно се споделя от настоящия съдебен състав, тъй като за отводяването на УПИ IX-451а и УПИ X.-450 в кв. 11 е предвидено изграждане на улични съоръжения, елементи на техническата инфраструктура – уличен канал Ф300

и Ф500, който да се заусти в съществуващата улична канализационна шахта РШ1, намираща се на кръстовището между [улица]и [улица]. Безспорно е установено, че трасето за изграждане на уличен канал преминава през неурегулирани частни и неотчуждени поземлени имоти, за които към момента не е приложена улична регулация. В тази връзка съдът изцяло споделя мнението на вещите лица Н. Н. и Я. Т. трасето на предвидения за изграждане уличен канал Ф300 по [улица]и Ф500 по [улица]преминава през неурегулирани, частни /неотчуждени/ поземлени имоти, за които не е приложена уличната регулация, като на практика ще изпълнява функциите на дворна канализация, която представлява отклонение от общите мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура. Това е така, защото липсата на приложена улична регулация пречатства възможността процесният канал да бъде приет от ВиК оператора „Софийска вода“ АД, като до приемането от ВиК оператора експлоатационното обслужване на канала ще бъде от и за сметка на собствениците на имотите, през които е учредено правото на прокарване. Предвид изложеното настоящият съдебен състав приема, че процесният обект представлява отклонение от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура.

Доводите на оспорващото дружество относно бъдещи действия, свързани с изграждане на отклонението, техническите характеристики на канализационните тръби, бъдещо одобряване и съгласуване на инвестиционни проекти, издаване на разрешение за строеж, отчужаване или прилагане на улична регулация са неотнормими към приложението на чл. 193, ал. 3 от ЗУТ и са извън предмета на настоящия спор. Преценката дали каналът, предмет на оспорената заповед, представлява отклонение от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура се извършва към датата на издаване на обжалвания административен акт, към която /а и към настоящия момент/ не е приложена предвидената улична регулация. Ето защо дали този канал впоследствие ще стане част от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура не следва да се обсъжда в настоящото производство, тъй като е неотнормим за изхода на делото.

Съгласно чл. 193, ал. 3 от ЗУТ когато не е постигнато съгласие между собствениците на поземлените имоти и друго техническо решение е явно икономически нецелесъобразно, правото на прокарване се учредява със заповед на кмета на общината. По правило отклоненията се изграждат в имота, за чието обслужване се прокарват, но когато това е технически невъзможно или икономически нецелесъобразно, тези съоръжения могат да бъдат прокарвани и през чужди поземлени имоти. Въз основа на тази нормативна уредба може да се направи извод, че законово установеният принцип е, че правото на прокарване /в съдържанието на което право се включва правото да се изгради и да се придобие собствеността върху отклонението от общата мрежа на техническата инфраструктура в чуждия имот - чл. 193, ал. 2 от ЗУТ/, се учредява по съгласие между собствениците на поземлените имоти /собственика на засегнатия имот и собственика на имота, който се ползва от изграждане на отклонението/, обективизирано в сключен писмен договор с нотариална заверка на подписите. Съответно, упражняването на административното правомощие по чл. 193, ал. 3 от ЗУТ, за

учредяване със заповед на кмета на общината на право на прокарване на отклонение от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура през чужди поземлени имоти, е изключение от посочения принцип и предвидената договорна процедура по чл. 193, ал. 1 и ал. 2 от ЗУТ. Доколкото учредяването на сервитутното право върху имоти - частна собственост на физически и юридически лица, в хипотезата на чл. 193, ал. 3 от ЗУТ - по административен ред и с акт на административен орган, представлява едно принудително ограничаване правото на собственост на тези лица, законът изрично регламентира условията, при които е допустима административна намеса. Тези условия съставляват нормативно предвидените материалноправни предпоставки, с наличието на които законът свързва упражняването на правомощието по чл. 193, ал. 3 от ЗУТ, а те са именно: 1. да не е постигнато съгласие между лицето, в чиято полза се учредява сервитута и собствениците на имотите, през които ще се осъществи прокарването; 2. друго техническо решение за прокарване на отклонението да е явно икономически нецелесъобразно и 3. с прокарването на отклонението да не се влошават условията за застрояване на поземлените имоти, да не се препятства установения начин на трайното им ползване и да не се засягат разрешени строежи или съществуващи сгради /чл. 193, ал. 3 и ал. 5 от ЗУТ/.

Неоснователно е възражението на оспорващото дружество, че не са провеждани изобщо преговори за доброволно учредяване на право на прокарване на мрежи и съоръжения. В административното производство, заявителят е представил декларация с нотариално удостоверяване на подписа, в която е посочил, че не е могъл да постигне такава договореност. Истинността на този документ не е оспорена от жалбоподателя в процеса. От друга страна той е обжалвал протокол № 12/03. 10. 2016 г. както относно размера на оценката, така и приетото становище на главния архитект на Столична община, район „В.“, който дава предложение да се издаде заповед. Това процесуално поведение на оспорващото дружество е индичия за неговото несъгласие с прокарването на отклонения на мрежи и съоръжения от техническата инфраструктура през неговите имоти. Поради това налице е първата предпоставка на чл. 193, ал. 3 от ЗУТ.

Съгласно чл. 87, ал. 2 и ал. 3 от ЗУТ при липса на канализация или когато поради наклон на терена канализацията не е в състояние да отвежда повърхностните води, собствениците са длъжни да осигуряват свободното протичане на тези води през поземлените имоти до съответните улични съоръжения /канализационни шахти, канавки и други/. При липса на друга техническа възможност, доказана и с проект за вертикална планировка, се допуска канализацията на сгради в урегулирани поземлени имоти да се включва в уличната канализация, преминавайки през съседни имоти, без с това да се препятства възможността за извършване на допустимо застрояване в тях. В тези случаи участъкът, преминаващ през имотите от сградата до уличната канализация, се приема за дворна мрежа /сградно отклонение/.

Налице е и второто условие за учредяване право на прокарване на отклонение от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура през чужди имоти, а именно: друго техническо решение за това да е явно

икономически нецелесъобразно. Според приетото експертно мнение на арх. Б., предложението на „Трейдфарма“ ЕООД е икономически целесъобразно. Най-оптималният вариант за преминаване на елементи от техническата инфраструктура е да се осъществи под мястото, което е проектирано за улица. Трасето на уличния канал за отводняване на УПИ IX-451a и УПИ XVI-450, кв. 11 е предвидено да преминава в рамките на уличната регулация, предвидена с ПУП. Предвид отреждането за [улица].1935.2209 и ПИ № 68134.1935.2210, през които преминава трасето на уличния канал, предложеното техническо решение е икономически целесъобразно.

Вярно е, че съществува и друго икономически целесъобразно решение, както е посочило вещото лице. Следва да се отбележи обаче, че по преписката е наличен първоначален идеен проект, който е изменен с ново предложено решение, а именно процесното трасе. Разпитано в съдебното заседание, вещото лице Б. е уточнило, че в оспорваната заповед трасето е по-късо, отколкото първоначално одобреното през 2003 г. Поради това съдът споделя мнението на процесуалния представител на ответника, че проектното трасе, обективизирано в оспорвания административен акт, е икономически по-целесъобразно.

При съществуваща възможност правото на прокарване да се осъществи през имотите на жалбоподателя, през място, предвидено за улица, при това без да се влошават условията на застрояването им /процесните имоти са незастроени, тази част от тях е предвидена за улица и е недопустимо застрояване именно в нея/, без да се пречат установеният начин на трайно ползване на същите, икономически нецелесъобразно е елементите на техническата инфраструктура да преминават по друга част от тях. Не се установи от събраните по делото доказателства, че съществува друго техническо решение, при което трасето на това отклонение, да не засяга неговите имоти.

Налице е и третата предпоставка за учредяване правото на прокарване на мрежи и съоръжения от техническата инфраструктура, а именно: учреденото право на прокарване на отклонение да не пречат установения начин на трайно ползване на поземления имот, нито влошава условията на застрояване. Както се установи от заключението на приетата СТЕ, съгласно действащия ПУП, сервитутът преминава през тази част от двата имота, отредена за улица, поради което и не се нарушават условията за застрояването им и не се нарушава обичайният начин за ползването им. Трасето не засяга площта от двата имота, която попада в територията на УПИ I - за детско заведение от кв. 13, местност „Г. глава“. Преминаването на мрежите на техническата инфраструктура е извън този УПИ, поради което не се пречи на използването му, съобразно предвижданията на плана. Не се пречат начинът на трайно ползване на имот с идентификатор № 68134.1935.2209 и № 68134.1935.2210 и не се ограничава достъпа тях. Прокарването на елементи от техническата инфраструктура през трасето за улица, предвидена в ПУП, се явява прокарване на отклонение през чужд имот, обуславящ приложение именно на чл. 193, ал. 3 от ЗУТ, както правилно е приел административният орган.

Поради изложените аргументи съдът намира, че обжалваната заповед

представлява законосъобразен административен акт, жалбата срещу който следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора в полза на ответника и на заинтересованата страна следва да бъдат присъдени направените по делото разноски. Поради това „Рувел 05“ ООД следва да бъде осъдено да заплати на кмета на Столична община, район „В.“ направените по делото разноски за юрисконсулт в общ размер на 200 /двеста/ лева - по 100 /сто/ лева при първоначалното разглеждане на делото, както и за разглеждане на делото в настоящото съдебно производство, който размер е определен съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ.

На „Трейдфарма“ ЕООД също следва да се възстановяват разноските, които заинтересованата страна е направила в процеса и които представляват заплатен адвокатски хонорар в размер на 1 200 /хиляда и двеста/ лева, съгласно приложения списък.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 29-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Рувел 05“ ООД срещу Заповед № РВТ18-РД09-125 от 19. 10. 2018 г. на кмета на Столична община, район „В.“ в частта относно имоти с идентификатори № 68134.1935.2209 и № 68134.1935.2210.

ОСЪЖДА „Рувел 05“ ООД да заплати на Столична община, район „В.“ сумата от 200 /двеста/ лева, представляваща направените разноски за юрисконсулт.

ОСЪЖДА „Рувел 05“ ООД да заплати на „Трейдфарма“ ЕООД сумата от 1200 /хиляда и двеста/ лева, представляваща направените разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: